

Dags för Soft?

Konsekvenserna av den skärpta sjukförsäkringen och den ofullständiga och beskurna arbetslöshetsersättningen har tidigare varit tema för denna spalt. Redan finns många exempel på människor som hos försäkringsskassan bedömts tillräckligt arbetsföra för att gå miste om sjukförsäkringen men för sjuka för att få jobb, om sådana finns, och som är utförsäkrade från arbetslöshetsskassan. För dem återstår bara att gå till socialhjälp och få sin situation och ekonomi genomlyst. Kommunerna, på vars axlar börda efter börda läggs, protesterar mot denna övervältring av kostnader. Med de nya förslag till besparingar som ännu inte nått riksdagen kommer trycket på socialhjälp att öka ännu mer.

Därför är det glädjande att i Dagens Nyheter kunna läsa en intervju med statssekreteraren hos socialförsäkringsministern i vilken han meddelar att "personal inom regeringskansliet ska se till att de reformerade försäkringarna bildar en helhet som fungerar". Proposition utlovas till våren.

Vågar man hoppas att innebörden är att den som stöts

ut ur sjukförsäkringen med motivering att han har kvar en arbetsförmåga blir berättigad till arbetslöshetsersättning i avvaktan på jobb. Eftersom avsikten med reformering av socialförsäkringarna är att spara pengar finns utrymme för tvivel. Vi får se.

När socialutredningen under 70-talet arbetade fram den nya socialtjänstlagen fanns i diskussionerna med ett förslag till socialförsäkringstillägg, förkortat Soft. Soften skulle vara inkomstprövat och sökas hos försäkringskassorna och komplettera olika socialpolitiska ersättningar och andra inkomster när dessa gav ett otillräckligt försörjningsstöd. På så sätt skulle socialhjälp reserveras för dem som hade verkliga personliga problem. Förslaget försvann dock på vägen till riksdagen.

I dagens läge borde det finnas ett förnyat intresse för Soften. Det skulle tydligare markera att det är staten som har huvudansvaret för arbetslöshetssituationen och följaktligen också det ekonomiska ansvaret. Kommunerna skulle avlastas och för de människor som idag "ramlar mellan stolarna" skulle ett socialhjälpberoende med allt vad det innebär av integritetskränkande granskning undvikas.

Men blir det inte för dyrt? Knappast om man ser till helheten. Människor måste under alla omständigheter ha sin försörjning. Därför fungerar alla försäkrings- och bidragssystem som kommunicerade kärl. Det man tar bort på ett håll läggs till på ett annat och vice versa. Det gäller att skapa ett system som är så skonsamt och obyråkratiskt som möjligt för den enskilde människan

Dags för soft?